

KRYSTYNA
TYLKOWSKA

CO(HAM)LETTE

© Copyright by Krystyna Tylkowska, 2012

Wydanie I

Fotografia na okładce: Joanna Dolińska

Wydawca: FRAGMENT

www.fragment.org.pl

email: redakcja@fragment.org.pl

KRYSTYNA
TYLKOWSKA

CO(HAM)LETTE

FRAGMENT

magazyn zaangażowany

2 0 1 2

tym których uspokaja

nie chce szokować improwizować
kąsać femme fata(l)morganą być
młodsza ode mnie o sześć lat
przeżyła pierwszą miesiączkę pierwszy raz
nie raz przeszła ząbkowanie aż po
mądre ósemki
mimo to ciągle niedojrzała
bardziej niż ja
nikomu niepotrzebna tak samo
z nas obu ona jest matką polką
kojcem kojącą kołysanką
ja kołem się toczę kobiecocyklicznym
zwyczajnym żywotem
ona kołysze kołki zakałki
miła ze zmyłki nie z miłości
wciąż taka delikatna delicia akuratna
uspokajająca łania usposabia łagodnie
ładnie łgnie jak jagnię
nie potrafi być grzeszna
czy choćby niegrzeczna
pragnie jedynie być
po cóż poczucie własnej wartości
gdy nic dla potomności
nie będzie z poezji mej hej
pomnik [?]
zapomnik
najtwardszy
wyrok
śpisz
zaraz po przeczytaniu

dziewczę

nikt nie wiedział co niesie w tornistrze
gdy wraz z tornistrem niosła ją
marszałkowska bóllawa ośła
zmieniona z czasem
w ławę przysięgłych zaprzysiężonych
liceidealistek
o jagodach pełnych snów
i westchnieniach od których pękały
mokre koszulki zamiast serc
wyróżniesz z tego przepowiadali
członkowie łoży szyderców
wkrótce razem kpili pili
a czasami noc sympatii
nawiązała się pomiędzy nią a kimś
dopóki całkiem nie zerwała
więzów z nawiązką z nałogiem
się z choinki
i nie przestała być „miła”
(dziwny eufemizm-starczyło tylko
d na *i* zmienić)
potem straciła czyste wejrzenie
modłów i mydła nie używała
już do oczu
a kiedy ktoś lał za bardzo wodę spuszczała
powieki po wielki sen na deser
nawet spotkanie spod czy nad
zmienione w koszmar nasenny
w wyniku dusznych drgań grań
zmagalnych zsyłało geniewny
gniewny weny wiew
i siłę by wziąć wreszcie w swe ręce
ciążący jej dotąd ciągle
ni to dziecięcy ni dziewczęcy
jej własny ni tort ni ster

Co(Ham)lette

wiersz niemiłosny

nie mój interes się interesować
jakiego Hamleta ma moje pokolenie
przed wylamującymi się nie zamknięto
jeszcze bibliotek tylko teki
w tych nie figuruję

chcę wiedzieć kim jest mój Hamlet
więc słucham co ma do powiedzenia
świat mi osobiście
nie czuję wspólnoty z ludźmi
z którymi mnie łączy zaledwie data urodzenia
nie czytam horoskopów cotygodniowych krytyk
w kolorowych czy czarno-białych pismach
by dopasować do nich życie i inną twórczość

mam jednoosobowy kabaret wędrowny
pokazuję w nim skecze
z lustrem albo kobietą jeśli wpadnie
mi w oko potem w łapy
(nie obchodzi mnie że nie uchodzi)

odwiedzam czasem zoo teatr muzeum
poznaję tam Hamletów niektórych nawet lubię
wciąż nie wiem jednak jakim kimś być może
zmutowany Hamlet mojego (ponoć) pokolenia
nie próbuję go poznać w jakikolwiek sposób
biblijny i żaden inny

auto(te)matyka

eksplozja explayerów
po offowej imprezie
na improwizji

jaką książkę czyta
nasza Ofelia
zagadnienie nie
niespodziewanie spadające
wcześniej nie stawiane
pole więc do popisu
dla przypisów pełnych
bezpłodnych bezpłciowych
ANALiz
w boleściach znoszonych
roznoszonych potem
potomnym
którzy mają je w dupie

a to przecież też
interpretacja interwencja
interPENETRACJA zbiorowa
zakon zakał
królestwozakonia
a czasami tylko
eremeeting

(z) rzucanie rękawicy
czyli mini striptease bez czczych obietnic

nieśmiałość miąłkość nieś miłość
dalej cudzie codzienności no

komu rzucam wyzwanie
rękawice rzucając
gdy ręce nieuzbrojone
zarzucam Ci na szyję

nieśmiałość na przemiał
na przykład gdy gładzę nagą dłonią
sierść kota budzę mruczenie
na kocie gram siebie gram

a chcę na wszystkim o wszystko
wpierw zagrać potem nazwać
za dużo wyzwisk nazw szukam
w swym pojedynku o jednię

komu rzucam wyzwanie
tym sobienazywaniem
tą sobiezachłannością
wciąż więcej wygrać wciąż

nie chciałam dotknąć nikogo
łapiąc was na uczynkach
przebranych w rękawiczki
co ich i tak nie wybielą

komu czemu rzucam wyzwanie
odrzućwszy czynów przebranie
gdy mimo to proponuję
uścisk rąk bezbronnych rąk

wciąż tyle do zjedzenia

rozumiem
rozum
jem
jem
jam
mniam
mniam
kolejny
przełom
przez
przełam
przełyk
lęk
przed
wiedzą
rozum
jesz
już[!]
„ano rex ja”
nie ty więc
jesz rozumiesz
nie wykręcisz się
bulim ja i ty
i po łyżeczce
za niego /
za nią/
za nie
co rozum je ye ye ye
rozum jemy rozum jecie
a oni
myśl ślą
z wiedzą
wierzą
w jedzą
więc są

piekielko

pięklimy się w tym piekielku
wspólnie nie współrzędnie
pieścimy się pięścimy
(pieścimy dla ściemy)
piętra piętra i piętra
przed wyższymi mam pietra
lęk wysokości waszej miłości
zażyj o pani wszak
lękarstw pełna szczurołapka
błogosławieni którzy płaczą
kolejne beatrycę niewieściej płci żąda
duszący to duszczyk
na którym skwierczymy
wtłoczeni w tło i w kotły
brednia to żem bratnia
nikomu pokrewna ani bliskoznaczna
nikomu krewetką ani błyskiem z oczu
źle patrzy czasem przeciwstawna
Antonina atoli aż boli
głowiąca się nad moją głową
ława przysięgłych ma gilgotki lotne
podobnie łasy na łaskotki kat
nie umiem łasić się o łaskę
szast- prast pars pro toto do kosza
odrzucona jak sum mienia wyrzut
na co mi te doświadczenia
miałam przecież stawać się światem
wolę sama doŚWIATczać się

wypisywanie na zbadany temat

nawet tu lustra
lustrują luz trują
za dużo mnie nie tylko w ciele
(choć barokowe mam uda nie styl)
to ciało moje
władczyni ład czyni
cnót uciskanych wyciskanych krost
to tylko pryszcz nic
że zimny zbyt nagły
nagie emocje głowotok
taki tik głowotłuk w ścianę
szukam pomocy w czytanych
książkach od deski do deski klozetowej
od ka do zet wyrzucam z siebie
biernie wchłonięty chłam
a co z od a do jot aj ja aj ja
współtwórca i hurtstwór
kolejny bólca i następny ból
oczyszczam się oczywiście
i oczy przymykam
na defekacji defekty

twórczość czczość

twórz to powtórz
potem tętent po patent
kto znów po mnie
powtórzył to przede mną
przed innymi tworzę wiersz
wtórnymi słowy
bo poezja ubiera się w lumpeksie
twórz więc powtórz
(to niestety nie potwarz)
nie ogłoszą uwłaszczenia słowopisów
słowa nigdy własne
czyjeś czyje (?)
tylko ja niewysłowiona wciąż
ni czy ja (?)
                                  to zapożyczenie
czym się stanie
                                  kościółem
kasztelem
                                  kością w gardle

Femi family

(czyli do Wielkiej Matki kwękanie)

mamoooooooooooo

oooooooooooo

mamo

mam ostry zespół

niedoczytania

niedostrzeżenia

n i e d o j r z e j ę

choćbym na ostrzu noża stanęła

cyrk już był córko nedorajdo

matko kliszo

klik i wyklniesz mnie

wykpisz

matko kolko

ból zakusy

na rojenia

poronione

i matematyka mnie pociąga

pierś wrzask tekst

ale nici z potęgi

kosi łapki

kusi łebki

kisi mało co

a diabłu diabłu

ogarek

do obrazu wołam obrażona

ani razu

animus

anima

ani ciebie ani mnie

już nie ma

stop ja tu poecie-pecie

a wszystkich gdzieś tam podnieca

copyright by nie ja

jakaś **TEXT BOMBA**

zamykanie

*weź się w garść słyszę zewsząd
lepiej ci będzie w garści
niż karierę na dachu
(gdzie oddech samotny się mota)
krzykaczko opętana
zacząć od dymu z komina
choć tłum jak w dym
gdzie zadyma
komu kominek komu
nie chcesz w garść
to weźmiemy cię w nawias
no wiesz jesteś nieważna
nie wiesz
kolejny szczypek na duchu
i w głowie nie po kolei
okryć się nawiasem
jak płaszczem ukryć się
ukraść świata sobie
tylko ciągle ciągle
nie chce się zamknąć
nawias ze mną (
za mną (
przy mnie (
przeze mnie(*

czytając Cię znów w autobusie

skostniał most
świat zamarł czary-mary
marzyć(?) może ktoś zabroni by
w myślach korek namostny rozbroić
życie strzeli jak szampan
lecz do głowy niech sodowa woda nie uderzy
zdrowaś zdrowaś
błogo sławić i sławić
Cię będę aż wyzdrowiejesz
i łuski zrzucisz z oczu łaski pełna
łasić się zaczniesz do słów mych gorących
nie mam w co ich zmienić
a siebie jak w Twego kota
by o czym nie można mówić
wymruczeć
dać niewyraźalnemu formę doskonałą
ubraną w ciepłe futro z pazurem
wciąż intensywniej z losami się ścierać
o Twój się ocierać i miauczeć że mało
być świadkiem Ciebie w wielkości w zwyczajności
legalnie wchodzić Ci w drogę
i chociaż zasypiać często na Twoich kolanach
głodnej nie wiersz na myśli- nie wiesz?

z najwyższej wieży

tyle razy skazałam cię na banicję
a ty świetnie się zadomowiłaś
w lochach mej podświadomości
trwonisz moje bogactwa
wypijasz wino z mych piwnic
przeciągasz na swoją stronę
każdą myśl
wszystko we mnie
ja nieświadoma rokoszu
pani tej krainy
uwięziłam się w tęsknocie jak w wieży
stygnie gniew
wysyłam listy gończe
lis ty ty ty ciebie gonić
ciebie gonić
nie wygonić nie wygnąć- dogonić
abyś zawsze zawsze mogła BYĆ

kurs poezji

waha się kurs poezji
ja wciąż dużo płacę
za pisywanie wierszy
czytanie jest gratis

czasem życia pożyczam
albo przy lepturze
cytuję co czytuję
lecz lęk zawsze mój
ból i balansowanie
nie czcze łasowanie

inspirując my spirit
biorą mnie w niewolę
na walkę wielką walkę
co nigdy wygraną

może wzrósł kurs poezji
i ja już zbyt krucha
zły kruszec na zapłatę
zbytkiem więc mój byt
z castingu na Kasandrę
wracam kiss me w...

w uszach ciągle reklama
kłam zadaje choć klnę
kurs wiersza towarzyskiego
klasyczo nowoczesnego
w korku kolejne kroki
kursantów kandydatów

nie do mnie kierowana
ja dalej wymieniam
chwile coraz trudniejsze
cenniejsze na wiersze

Co(ham)lette śpiewa do kotlette

ten ozór na pozór
wykapana kpina
kotlet bzdet
na koszt kunsztu
konieczność niewinna
konsumpcja w sumie
rości sobie prawa
i nie wymigasz się
od jej wymagań
jeść musi każdy
naiwna poetko
po udka kurze
zanurzona w sosie
w zamian za
krwisty bezwstyd
oklaski i mlask

wyliczynka

poeteus deus ex tra trach
świetna wyliczanka
wyleczy cię może
od innego pisania
niż ad usum del FANI
od zasad odstęp stępem
klusem wdzięcznie kuś
lecz pamiętaj uważaj
nie zagalopuj się czasem
wolisz pieszo proszę
ale spiesz się spiesz
minuta jak Minotaur
na nic twoja nieć
to błąd zabłąkać się w czasie
pożrą cię każdą porą
przekraczaj krachy krakania
w ośmiobitowych butach
zawieruszaj się zwierszaj
jeszcze nie twój czas

paziątko

królowa lubi mieć paziątko
paść pieścić i się popisywać
pazię pokornie ssie dwie piersi
w oczach ma małe dwie królowe
królowa ufa jeszcze bardziej
daje paziątku słowa klucze
paziątko mówi coraz lepiej
i coraz głośniej gdy się złości
tak ładnie gra w łapki
gdy tymczasem w łepku
wyrwany z kontekstu kąsek
kąsać kąsać przekornie
interportretować wtórnice
i kraść okradać królową
skosztować bez kosztów
królowa umrze w samotności
grabini ograbiona z włosów
paziątko bawi potem grabi inne dwory
bo nie dorosło jeszcze do tej pory
bawi bawi życie
innym się zdarzycie
chwilki niby szpilki
ukradli Graala dawni rycerze Autora
wszak utwór to przetwór
z owoców zakazanych
kto pierwszy go stworzył sztukmistrz smaku
czy tłuk

nie geniusz...już

nie goń już za tym
co zatęskniłaś
świta z tego świata
wyswata cię
to kosze rozkoszy
nie śmie(r)ci gonimusu

animuszu pozbądź się
nie gań już wagantko
kogoś kto kompromituje
się konformizmem
bądź genialiczna śliczna
co trwoni a przez to trwa

nie giń już więcej
albo giń w gębę nie w imię
wymię świata ssij pokornie
cóż że nie w smak
alergia na laktomundozę
uleczalna wszak
a lek to
być to
zamiast ja

niedzielną kąpiel

obraz w lustrze
dorasta Rubensowi do pędzla
piana tyleż zasłania co odsłania
a woda rozmywa granice między
nimfą a nimfomanką

kałamarnica

odjeżdżasz odjaciółko
tracę ramię
z tych co to ramię w ramię
już od zarania rani mnie
ta strata choć ramion wokół
kilka jeszcze
ze świata ram w ramiona
rany z ramion w atrament
pisz
otoczony ramionami mój wszechświat
otoczony ramionami wszech św. Ja
z ramion zranień pisanie i przyjaźń
przyj

zdarza się...

noc Walpurgii
wali się twój idealny obraz
przeklinam cię w trzech wcieleniach
i siedmiu pokoleniach

nawet mierząc się wzrokiem
w sobie się przeglądamy
i zamiast gładkiej tafli
rysy zmarszczki pęknięcia
czarownice właśnie straciły swój czar
mądre więdźmy zmieniły się na chwilę w głupie jędze

a

p
o
t
e
m

sama będę sobie winna
gdy patrząc w ciebie uwierzę
że czeka nas jeszcze
siedemdziesiąt siedem lat szczęścia
(spośród których kolejnych
nocy Walpurgii nie odliczę)

tautoportret

perfekcyjnie fikcyjna
hydra ze mnie ohydna
co łba urwać sobie nie dała
w kołysce lecz dorastała

dziś duszę się cudzą młodością
nie swoją rzeczywistością
producentaur własnego żywota
z wotum nieufności dla świata

nie dla mnie laury laurki
opuszczam społeczeństwo
choć tutaj jestem zerem
mam swój prywatny erem
mit
poetka tka kobiece wiersze
biernie biurka brzeg zdobiące
kobierce

zbiegów ujęcia

zbiegły się na chwile nasze dzieje
ale te wspólne nam zbiegły
ująć to w wiersz jak próbowałam
ująć cię wierszem kiedy wierzyłam
że razem możemy duch w duch

już się nie staram zrozumieć
rozejm zawarłam z rozumem
niedoskonałym choć oczy myślane
do sedna rzeczy wciąż robię
może po prostu nas pociągały
różne perwersje towarzyskie

ja perfekcyjna towarzyszka
własnego życia cudzych nieżyków
fikcyjnych często książkowych
a ty współczesna dama kameliowa
z camelem w ustach

stop

ustępuję

nikt przecież nie ujmie się za mną
i ja nie ujmę niczego
moje zmagania mnie zmogły
nie było nic co być mogło
złudzenia mrzonki w cholere
może niewiele brakowało
zabrakło jednak zbyt wiele

z nie wysłanego listu do pewnej Poetki

więc namarzyłam sobie prawa
wypić Twe słowa wpoić sobie
choć są jak morze umorzyłaś
niemożliwości moc
reszta chwilowo jest milczeniem
ale to zmyłka nie zamilknę
choć wiem –muszę tworzyć własny głos
w oparciu o Twój
w otwarciu na Twój

egzamin egzaltacji na wodzy trzymanej
wypadł mi niepoprawnie eksplozją bezmierną
nie potrzebujesz tego listu
(mimo iż ze mnie Mefisto epistolografii)
nudzą Cię pewnie dowody uznania
słowotoki bezładne
wyznania nieskładne
i to że inspirujesz piratkę
na rozlewiskach mowy

niewysłanie go uczczę
nie minutą ciszy
ale czasem poezji
do potęgi

tęsknota albo wycie do księżyca

rano badasz językiem wabisz ciałem
miejsce obok gdzie być mogła
ale w nocy śniona
nie przeszła na tę stronę powiek
ta twoja lustrzano- twoja
na twe podobieństwo stworzona

istnieje gdzieś i prawdziwa
czy naprawdę ona (?)
pierwotność co dał pierworództwo
za rewolucji maskę

dotykać myśli o niej
niby drapać ranę
wpierw z kocim wdziękiem
potem z lękiem
bo przestać nie możesz
przez to że
fascynuje cię ten fast food
(niezdrowy a nim się karmisz
wciąż złańniona)
gdyż tylko nim
tylko w niej umiesz żyć

wtedy wiersz w tobie ożywać zaczyna
jak smutną nocą księżyc

tania litania

Losie Ty -nie Ajschylosie
bez klasy klasyka
koturn kotu na kuwetę
wet za wet
i wiersz za veto

Losie- udający Greka
oburzony gdy słyszysz o Boże
Ty mi tutaj fakty nie fatum

Losie co mnie w las
załazł za skórę
co zostanie z moich dramatów (?)

wielkoludom

my odludy
wielkoludy podziwiamy
w swych eremach
karmimy się ich sztuką
a niekiedy dajemy się oszukać
mają więc okazję do przytyków
obrócą nas w żart z wielką chęcią
dla nich to nic to kichnięcie
po prostu radosne a psikus

zwiersz preerotyczny

do M.

tacy trendy ze jak trędowatą
traktowali mnie wciąż wierną sobie
nie dla nich jest każdy mój zwiersz
jak się rzucić to nie w ich ramiona
jak się rzucić to nie dzisiaj jeszcze

*Ukochana spóźniam się do Ciebie
grotochwila na moście się przedłuża*

święte krowy dwojga płci uwodzą
ponętne cieleśnie cielęta
chrzaniąc coś o pokrowieństwie duchowym
a naprawdę czy ktoś wie czym jest duch

*Ukochana spóźniam się do Ciebie
gdyż wpierw pod swym dachem ducha szukam*

slamistom ślina na język niesie
się seplenienie plewy spłonki spleeny
a tam zachlana poetka powódka
po wódce chce od świata alimentów
czy ja też mam tu pić by się wybić

*Ukochana spóźniam się do Ciebie
po etanol sięgnęłam zbyt publicznie*

ktoś klnie wrzeszczy wieszczy
także mój upadek
gdy błogo wstawiona między niuansami
sama się w tłumie zatańczam zatęczam
jeśli coś spadnie na mą głowę to nie grom

*Ukochana spóźniam się do Ciebie
weszłam sobie w paradę nieopatrznie*

zawiedziona wiedzą o różnych ludziach
nie zwiedziona że się im należę
coraz lepiej wiem kim nie jestem
z tajemnicą siebie spóźniam się do Ciebie
a Ty pytasz czy nie taję nic
gdy nie zgłaszam niczego do oclenia
chcąc przekraczać swe granice z Tobą

Spis treści

tym których uspokaja	3
dziewczę	4
Co(Ham)lette.....	5
auto(te)matyka.....	6
(z) rzucanie rękawicy	7
wciąż tyle do zjedzenia	8
piekielko	9
wypisywanie na zbadany temat.....	10
twórczość czczość.....	11
Femi family	12
zamykanie	13
czytając Cię znów w autobusie.....	14
z najwyższej wieży	15
kurs poezji.....	16
Co(ham)lette śpiewa do kotlette	17
wyliczynka.....	18
paziątko	19
nie geniusz...już.....	20
niedzielną kąpiel	21
kałamarnica	22
zdarza się.....	23
tautoportret.....	24
zbiegów ujęcia	25
z nie wysłanego listu do pewnej Poetki.....	26
tęsknota albo wycie do księżyca	27
tania litania	28
wielkoludom.....	29
zwiersz preerotyczny	30